

destgørelsesadgang i det beslaglagte, vil de i deres indbyrdes forhold være ligestillede. Auktionsprovenuet skal derfor fordeles forholds-mæssigt efter kravenes størrelse. Er der tale om henholdsvis et privat og et offentligt erstatningskrav, skal det private erstatningskrav tillægges prioritet forud for det offentlige erstatningskrav, jf. bemærkningerne ovenfor til stk. 2.

Efter domsafsigelsen vil det normalt være politiet, der som udlægshaver og den, der har de beslaglagte aktiver i forvaring, der afholder tvangsauktionen eller anmoder om afholdelse af denne. Politiet forestår udlodningen af provenuet til de berettigede, alt i overensstemmelse med rettens afgørelse herom ifølge stk. 3, og i givet fald vil det også påhvile politiet at udbetale et eventuelt overskydende beløb til domfældte. Såfremt tvangsrealisation af beslaglagte aktiver skal finde sted alene til dækning af et privat erstatningskrav, forudsættes det dog, at det sker efter den pågældendes egen anmodning på samme måde som i andre tilfælde af tvangsrealisation, der iværksættes af private udlægshavere.

Uenighed mellem politiet og den domfældte om fuldbyrdelsen af en kriminaldom afgøres af retten, jf. § 595. I medfør af denne bestemmelse kan retten træffe afgørelse om uenighed vedrørende opgørelsen af kriminalsagens omkostninger og andre spørgsmål i den forbindelse, som retten ikke måtte have taget stilling ved afgørelsen om anvendelse af de beslaglagte aktiver. Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at retten kan træffe afgørelse ved uenighed mellem politiet og en privat rettighedshaver eller mellem flere private rettighedshavere, uanset om striden først måtte opstå efter sagens afslutning.

Efter forslaget er alle politiets skridt i forbindelse med beslaglæggelse således undergivet domstolskontrol.

Hvis en kriminalsag, hvor der er sket beslaglæggelse i medfør af § 418, stk. 2, undtagelsesvis kan sluttes med en udenretlig bødevedtagelse, forudsættes det, at det gøres til et vilkår for sagens slutning på denne måde, at sigtede betaler de skyldige beløb eller accepterer, at det beslaglagte anvendes til dækning af de krav, som beslaglæggelsen er sket til sikkerhed for. I tilfælde, hvor en sag ellers kunne være sluttet udenretsligt, men hvor sigtede ikke accepterer et sådant vilkår, må sagen indbringes for retten, der afgør spørgsmålet ved beslutning.

Ved den sigtedes accept af et vilkår om anvendelse af beslaglagte aktiver ophører beslaglæggelsen, der indtil da har haft retsvirkning som arrest, og ejendomsretten over det beslaglagte overgår umiddelbart

til den berettigede, idet dog tredjemand f.eks. ved udlæg kan have erhvervet bedre ret. Ved værdikonfiskation af et bestemt aktiv eller en del af et aktiv får accepten dog alene virkning som udlæg. Hvis der ikke er tale om penge eller andet, hvis værdi umiddelbart kan fastslås, og det er nødvendigt, at der afholdes tvangsauktion over det beslaglagte, inden mellemværendet endeligt gøres op, må spørgsmålet dog indbringes for retten med henblik på at tilvejebringe et auktionsgrundlag.

Hvis en kriminalsag sluttes udenretligt, uden at der opnås en ordning eller en retsafgørelse vedrørende anvendelsen af beslaglagte aktiver, medfører det, at beslaglæggelsen bortfalder. Dette svarer til retsstillingen, såfremt en sag sluttes med domfældelse, uden at der tages stilling til, hvorledes det beslaglagte skal anvendes.

Efter *stk. 4* kan en beslaglæggelse, der er iværksat med henblik på at sikre forurettedes erstatningskrav, opretholdes, uanset at retten måtte beslutte at udskyde forurettedes erstatningskrav til en selvstændig civil sag. Beslaglæggelsen kan dog kun opretholdes, hvis civil sag anlægges eller ansøgning i henhold til offererstatningsloven indgives inden 4 uger, hvilket svarer til ankefristen i civile sager. Bestemmelsen vil f.eks. kunne anvendes i tilfælde, hvor der ikke er grund til at betvivle eksistensen af forurettedes erstatningskrav, men hvor dette ikke kan opgøres på domstidspunktet.

Hvis der herefter under den civile sag tilkendes erstatning, eller der indgås forlig herom, afgør den ret, der efter anmodning har truffet afgørelse i kriminalsagen, i hvilket omfang der tilkommer forurettede del i provenuet fra de beslaglagte aktiver, der på det tidspunkt normalt vil være realiseret efter anmodning af det offentlige. Denne afgørelse har ligeledes virkning som udlæg. Forurettede kan derfor kræve det tilkendte beløb udbetalt af politiet.

Prioritetsstillingen mellem flere forskellige erstatningskrav afgøres efter retsplejelovens regler, jf. bemærkningerne ovenfor til stk. 3. Dette indebærer, at de erstatningskrav, der er blevet påkendt uden eller i tilslutning til kriminalsagen, får en bedre prioritetsstilling end de, der måtte være henskudt til civilt søgsmål.

Stk. 5 vedrører beslaglæggelse efter § 418, stk. 3, (formuebeslag). Det afgørende kriterium for, om retten skal træffe afgørelse om beslaglæggelsens bortfald, er, om den tiltalte ikke længere kan siges at unddrage sig forfølgning. Denne situation kan foreligge, ikke blot såfremt tiltalte kommer til stede og overgiver sig til myndighederne, men også såfremt forfølgningen ophører. Under særlige omstændigheder kan